

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719010700
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vorčáková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5719010700.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred senátom zloženým z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vorčákovvej a členov senátu Jarmily Ďuranovej a PhDr. Mariany Revúsovej, v trestnej veci obžalovaného I. U.Í., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.01.2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. U., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., prechodne bytom ako aj adresa na doručovanie písomností S., G.V. V. N. XXXX/XX, okres O.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 26.01.2019 v čase približne o 01,30 hod. pred rodinným domom č. XXXX/XXX na X.. G. V. N. vo S., okres O., po predchádzajúcej hádke, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol O. P., nar. XX.XX.XXXX, tak, že ho zhodil na zem a viackrát ho udrel päšťami do hlavy a do celého tela, a taktiež do poškodeného kopol, pričom si poškodený O. P. počas útoku kryl rukami hlavu a obžalovaný od ďalšieho napádania poškodeného upustil až keď jeho družka W. N., nar. XX.XX.XXXX, na neho kričala, aby poškodeného nechal na pokoji, že ho môže takto zabiť, že je to starší človek, čím poškodenému O. P. spôsobil odreninu tváre v oblasti pravého oka a zlomeninu člnkovitej kosti ľavého zápästia, zlomeninu veľkého hrboľa ramennej kosti bez posunutia, s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní do 6 týždňov, počas ktorej bol poškodený v dôsledku poranenia ľavej hornej končatiny obmedzený v obvyklom spôsobe života,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví, taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe vyššieho veku
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42, § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu probačného dohľadu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému obmedzenie spočívajúcu v zákaze požívania alkoholických nápojov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Levice sp. zn. OT/78/2019 zo dňa 23.08.2019, právoplatný dňa 23.08.2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmiennečným odkladom výkonu tohto trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 (dva) roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému I. U., nar. XX.XX.XXXX, ukladá povinnosť nahradiť poškodenému O. P., nar. XX.XX.XXXX vo S., bytom S., G. V. N. XXXX/XXX, škodu titulom bolestného vo výške 1 527 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného O. P., nar. XX.XX.XXXX vo S., bytom S., G. V. N. XXXX/XXX, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal na Okresnom súde Martin 24.06.2019 obžalobu pod sp. zn. 1Pv 172/19/5506 na obvineného I. U. pre skutok podrobne rozvedený vo výroku tohto rozsudku, právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. Zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

V predmetnej veci bolo vykonané hlavné pojednávanie v dňoch 20.01.2020, 18.06.2020, 13.07.2021, 19.10.2021 a 24.01.2022.

Na hlavných pojednávaniach vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného I. U., výsluchom svedkyne W. N., výsluchom svedka -poškodeného O. P., výpoveďou znalca W. O. M. G., A., prečítaním výpovede svedkýň O. W. a W. N.; listinnými dôkazmi, a to najmä čítaním dodatku k znaleckého posudku č. 22/2019 vypracovaný znalcom W. O. M. G., A. zo dňa 20.10.2021 (č.l. 251-252), lekárskeho potvrdení (č.l. 71), lekárskeho správ (č.l. 72-75), potvrdenia o PN (č.l. 76-82), záznamu zo služby zo dňa 25.01.2019 (č.l. 83-84), z pripojeného spisu OS Levice sp. zn. OT/78/2019 súd oboznámil: obžalobu (č.l. 28), trestný rozkaz (č.l. 33-34), uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia zo dňa 22.08.2019 (č.l. 1), nárok poškodeného (č.l. 261), lustrácia CESDaP (č.l. 148, 266), lustrácia GP (č.l. 145-146, 267-268), odpis RT (č.l. 149,269).

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 18.06.2020. Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie obžalovaný. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 15.10.2020 č. k. 3To/76/2020 rozsudok Okresného súdu Martin s poukazom na ust. § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) zrušil. Zároveň podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. poriadku súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony

a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil. Okresný súd v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím Krajským súdom v Žiline doplnil dokazovanie vo veci výsluchom svedka poškodeného O. P. ako aj výsluchom znalca W.. O.. M. G., A..

Z vykonaných dôkazných prostriedkov súd následne poukazuje na podstatné skutočnosti, ktoré zistil a tieto pokladal za skutočnosti dôležité pre posúdenie viny obžalovaného.

Obžalovaný I. U. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že boli posedieť ako rodina so švagrom, kamarátom a jeho priateľkou. Boli odviezť švagra s kamarátom do „Š.“ a chceli ísť domov. Švagor ho poprosil, aby odviezol poškodeného, nakoľko bol opitý a vonku bola zima, aby sa mu niečo nestalo. Keď vysadili švagra, odchádzali cestou, čo je jednosmerka, do protismeru išiel taxík, tak priateľke povedal, že do jednosmerky nemôže ísť, ona sa bála, že sa nerozbehne, tak jej povedal, že má štvorkolku, že je to Landrover, že sa rozbehne. Pohla sa a on išiel za ňou, povedal jej, že či je na hlavu, že ho nechala ísť v tej mikine v tej zime. Potom si sadol do auta a poškodený mu povedal, že ako sa to rozpráva s priateľkou, hoci on žene nikdy neublížil. Prešli na križovatku, v tom zozadu ho začal zo zadnej sedačky biť poškodený do tváre, dokonca aj priateľku udrel lakťom do tváre. Potom ho vysadili pred domov a povedal mu, že keby to urobil niekto iný, tak by ho vyfackal a poškodený ho opakovane druhýkrát napadol zozadu. Stiahol ho na zem, padol na poškodeného. Poškodený ho opakovane udieral päšťami, on sa len lakťami bránil, aby sa dostal od neho. Potom ho iba zobral, odtiahol ho do záveju a nechal ho tam. Keby bol taká hyena, tak ho tam nechá zamrznúť, on však poslal dcéru, aby sa išla pozrieť, či je v poriadku. Dcéra potom prišla s policajtm. Chcel ísť aj do sprchy, ešte mal na sebe aj veci, bol zakrvavený. Prišiel o veci, o hodinky, náušnicu. Na ošetrení však nebol. Podľa neho, to je zákernosť, keď niekto niekoho napadne v aute odzadu a spraví to ešte raz v priebehu desiatich minút. Na otázky obžalovaný uviedol, že poškodený ho bil odzadu, že len robí zo seba chudáka, ale má dosť veľkú váhu. Strhol ho zozadu, bol ľad, sneh, bola zima. Spadli na zem, on na poškodeného, lakťami sa od neho odtláčal a potom ho odtiahol do záveju. Nevie, prečo by ho mal biť, má otca v jeho veku, nikdy by ho nebil. Daný incident videla jeho priateľka, ktorá mu hovorila, aby ho nechal tak. Nikoho ďalšieho nevidel. Poškodeného pozná, vie kde býva. Uviedol tiež že utrpel zranenia, vypadol mu zub, chýba mu kus jazyka, dvakrát mal do neho zahryznuté. Na lekárskom ošetrení však nebol, nakoľko to bral tak, že sa dvaja pobijú. Taktiež neohlásil že bol napadnutý, nakoľko netušil, že poškodený bude taký úbožiak a bude to takto riešiť. Vie, že sa vychvaľoval, že aké má známosti, hovoril, aké má zranenia a tri dni po tom behal po Tesco. V čase skutku uviedol, že mal vypitých šesť, sedem pív, preto aj šoférovala priateľka. Poškodený mal podľa neho vypité. Alkohol požíva asi dvakrát do týždňa, keď je sobota, nedeľa a na otázku prokurátora uviedol, že si vypil aj pred hlavným pojednávaním, mal likér s kávou.

Svedok - poškodený O. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedol, že sa to stalo tak, že majiteľ krčmy G. ho zavolať na pivo, prišiel tam okolo siedmej. Sedel tam s ním aj s jeho kamarátom, vypil zo 3 pív, pár poldeci, chcel ísť domov okolo pol 10, ale povedal mu, že tam má sestru W. a že ta ho zoberie. Tak sa to zdržalo, odišli okolo 11, nešli domov, išli sa najesť, čo je pred partizánskym cintorínom. Najedli sa a on hovoril, že sa musí ponáhľať, lebo mu pec vychladne, tak ho išla odviezť, ale cestou ešte chceli ísť do Š., G. a jeho kamarát, tak ich tam išla odviezť, tam vystúpili pán G. a jeho priateľ. V aute zostali on, W. a obžalovaný. Išli ďalej zvrchu išlo auto uličkou, nemohlo sa tam zmestiť, tak obžalovaný vystúpil. W. potiahla auto 10 alebo 20 metrov dopredu a on prišiel nahneváný, že prečo tak ďaleko. Sadol do auta a začal jej vyčítať a nadávať, on sa jej zastal. Sedel vzadu a začali si nadávať. Keď ho dovezla hore, vystúpil, obžalovaný za ním, tam ho zhodil na zem, dobil, dokopal. Ešte počul, že W. na neho kričala, že nechaj ho tak, on je starší pán, ho zabiješ. Potom odišli. Vedľa bývala sestra, ona počula, že sa niečo deje, tak vyšla k nemu, prebrala ho a zavolať svojho muža, on je doktor. Oni zavolať políciu. Prišli tam, hovoril im, že vie, kto to je. Prišli policajti, doktor W. ho zobral do nemocnice, tam mu robili röntgeny, na ruke, na hlave, CT hlavy. Mal zlomené zápästie, ublíženie na ramene. Nevedeli, či to budú operovať, nechcel, nakoľko je chorý na srdce. Dostal dlahu na ruku a išiel domov. Bol aj na vyšetrení s okom, to ho doteraz škľbe. Čo sa týka toho ramena, tam nevedeli, že čo bude, malo sa to ukázať do 3-ch dní. Najväčšie potiaže má so zápästím, nemôže ho dobre ohýbať a s okom, to mu trpne, tam mu povedali, už si presne nepamätá čo, ale že sa s tým nedá už nič robiť, že je to po úraze. To mu trpne okolo oka, sťahuje. Bol skoro 2 mesiace na PN, chodil asi mesiac na rehabilitáciu. S rukou vôbec nemohol hýbať celé tie 2 mesiace a obmedzovalo ho to aj pri práci. Má penzión, a tam musel aj kúriť. Čo sa týka bolesti, tak bolela ho ruka dlho, nevie ako dlho, mal aj lieky proti bolesti, oko mu trpelo. Zo začiatku mu v ňom aj akoby iskrilo. Na otázky ďalej uviedol, že on sedel za W. a vyšiel z auta z ľavej strany, obišiel auto a išiel domov. Obžalovaný sedel pri šoférovi na pravej strane, išiel

za ním, začali sa trhať a on ho zhodil na zem. Stáli tvárou v tvár. Bol tam ľad, sa pošmykol, lebo bola zima. Obžalovaný ho chytil a hodil na zem. Tam ho dokopal a dobil päťami. Nevie presne, koľkokrát ho udel, nemohol sa zdvihnúť. Len si chránil tvár rukami. Údery cítil do celého tela. Chránil si tvár, keď zacítil ranu na pravé oko. Udieral ho rukami, päťami, cítil, že to nemôže byť dlaňou, bola to iná bolesť. Tiež ho kopal do celého tela. (Poškodený ukázal na chrbát a celé telo.) Cítil tupú bolesť, ale nemôže povedať, že by ho kopol do hlavy. Prestal po tom, ako mu povedala Denisa to, čo už uviedol. Poškodený popísal aj miesto skutku, pričom uviedol, že to bolo pred bránou, kde býva sestra na ulici G. N.. Bol ľad. Tam, kde boli, je rovina. Bol aj sneh. Zostal v záveji. Tam ho našla sestra, ktorá počula krik. Čo počula, mu povedala sestra. Ona keď prišla k nemu, zistila, že to je on. Mala otvorené okno, to môže byť 5-6 metrov od toho miesta. Tým závejom mysle, že keď ohŕňajú sneh, bolo to zamrznuté, nie čerstvé. Je to asfaltová cesta. Je tam cesta, nevie, že by tam boli nerovnosti, nie sú tam. Stratil aj vedomie, prebrala ho sestra, a preto išiel aj na CT, nakoľko mal bolesti hlavy. Záchranku nevolali, švagor doktor ho zobral do nemocnice. Svedok poškodený tiež uviedol, že v aute si iba nadávali. K prvému fyzickému konfliktu došlo až vonku. Nevie presne, v akej pozícii bol obžalovaný vo vzťahu k nemu, nakoľko si chránil tvár. Obžalovaný na zemi nebol. On obžalovanému neublížil, počul, ževraj mu mal pri tom trhaní roztrhnúť vetrovku. Nevie čo mal obžalovaný obuté ani koľko úderov od neho dostal. On mal oblečenú vetrovku, rifle a zimné topánky. Nešmykol sa, obžalovaný ho hodil na zem. Dopadol na ľavý bok. Pri tom páde nevie ako mal ruku, to si už nepamätá. Nevie povedať, ktorou nohou ho kopal, nevidel to, nakoľko si kryl tvár. Na obžalovaného nekričal, on niečo hovoril, ale nevie presne čo. Nemohol kúriť v penzióne, chodil tam namiesto neho syn, mal na starosti všetkých hostí. Nevie presne, ako dlho tam chodil, kým ho bolela ruka, je pravák, ale tam sa dávajú do tej splynovacej pece, také 50 cm drevá a potrebuje pri tom obidve ruky. Robí v podstate všetko, čo treba, upratuje, prezlieka periny. Toto nemohol robiť, za neho to v tej dobe robila manželka alebo syn. Zranenie mu robilo problém hlavne pri obliekaní, umyť sa vedel, nakoľko mal pravú ruku v poriadku. Najesť sa tiež vedel. Čo sa týka zranenia oka, mal tam aj modrinu na druhý deň. Na vyšetrení oka nebol hneď, až neskôr, lebo si myslel, že ho to prejde. Keď bol v nemocnici, vtedy mu oko neriešili. Čo sa týka následkov zranenia, tak tento rok v marci mal ísť do F. na vyšetrenie, avšak dostal COVID, tak nemohol ísť.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že poškodený klame, nie je pravda, že ho napadol, on ho napadol 4x v aute zozadu. Tiež je, divné, že keď mal veľké zranenia, bolo ho vidno 2 dni na to v Kauflande s igelitkami. On 2x spadol len kým prišiel ku bráničke, takéto veci nepovie, lebo sa za to hanbí. Podľa jeho názoru svedok poškodený klame. Tiež nie je pravda, že by svedok vyšiel z auta sám, nakoľko na aute je detská zámka a musel mu pomôcť z auta von. Určite ho nekopal, on ho stiahol na zem, roztrhol mu mikinu, 2x si zahryzol do jazyka. On ho napadol. Policajti mu povedali, že vyzerá horšie ako poškodený. Podľa jeho názoru bol poškodený opitý - ožratý, nevedel, čo robí.

Svedkyňa W. N. v prípravnom konaní (zápisnica o výsluchu zo dňa 14.04.2018 na č.l. 66-68 spisu) vypovedala, že dňa 25.01.2019 vo večerných hodinách vypomáhala v pohostinstve zv. G. vo S.. Pohostinstvo vlastní brat jej mamy. V pohostinstve v ten večer vypomáhala aj jej mama W. N., bol tam aj jej druh - obžalovaný, ktorý v pohostinstve sedel s kamarátmi. Z pohostinstva odišla pred polnocou. Po polnoci teda už dňa 26.01.2019 prišla domov mama s obžalovaným, mama bola veľmi rozrušená. Prišli na vozidle Landrover. Mama šoférovala, nakoľko obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu. Mama ju následne poslala, aby sa išla pozrieť na ulicu k domu poškodeného, či tam ešte je, či nepotrebuje nejakú pomoc, lebo mal mať konflikt s obžalovaným. Poškodeného pozná a on ju pozná tiež, bývajú na jednej ulici a mama bola rozčúlená, poslala ju, aby sa išla pozrieť, či poškodený odišiel domov.

Svedkyňa W. N. na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že poškodený prišiel do krčmy, kde brigádovala, popíjal pivo a nejakú pálenku, aj viacej. Ponúkla sa mu i po záverečnej, že ho odvezú domov, aby sa mu niečo nestalo, nakoľko bola zima, námraza. Ako ho viezli domov, rozprávali sa s obžalovaným, a poškodený začal obžalovaného, napádať buchnáťmi, popri tom mu aj škaredo nadával. Obžalovaný ho zo trikrát upozornil, aby to nerobil, povedal mu, že nech prestane, lebo ho vyťahne z auta von. Popri tom zastali pri dome poškodeného, obžalovaný vystúpil, vyťahol poškodeného z auta, on bol stále agresívny, tak sa tam začali naťahovať a spadli na zem, poškodený spadol prvý, obžalovaný naňho. Nepamätá si, ktorou časťou tela spadol poškodený na zem. Obžalovaný spadol predkom, bolo to tam zľadovateľé. Vybehla von a povedala obžalovanému, že nech prestane, že poškodený je starý a opitý. Poškodený tam zostal sedieť a oni išli domov. Na otázku, prečo svedkyňa W. uviedla, že počula ako kričí nech ho nechá, že ho zabije uviedla, že možno na obžalovaného kričala, nevie, prečo kričala, aby ho nechal, že ho zabije, možno to bola len taká fráza. Pred samotným konfliktom sa s obžalovaným rozprávali, nakoľko tam bola zátarasa vpredu, a poškodený sa začal do toho starať, tak povedali, nech

sa do toho nestará, a začal konflikt. Nepamätá si, či sa jej poškodený zastával, mohol, ale len slovné, nie útočiť na obžalovaného. Na otázky ďalej tiež uviedla, že tým naťahovaním myslela, že obžalovaný chcel poškodeného vyťahovať z auta, myslí že za bundu, alebo teda nevie, čo mal oblečené, poškodený sa jej zdá, sa zahnal na obžalovaného a sa tam začali naťahovať, a potom spadli. Držali sa za bundy, vie, že obžalovaný mal roztrhanú mikinu. Ona vtedy sedela na mieste vodiča a chcela vystúpiť. Potom ako spadli na zem, obžalovaný neurobil nič. Vyšla z auta, povedala mu, nech prestane, on sa postavil a išli preč. Poškodený tam zostal sedieť bol pri vedomí, nič nerozprával, pričom nik okrem nich tam nebol. Nevidela, že by obžalovaný poškodeného nejak extra napádal. Myslela tým nekopal, nebúchal ho. Na otázky predsedníčky senátu uviedla, že nevie prečo poškodeného nechali na mieste a odišli, asi preto, že bol agresívny a choval sa tak, ako sa choval. Vie kde býva poškodený aj s kým, a nešla k nim domov aby poškodeného zobrali domov, pretože si myslím, že by preňho neprišli, nakoľko on sa k nim správa zle, a ešte by jej aj vynadali, že ho mala nechať tam, kde bol. Obžalovaný podľa jej slov nemal žiadne viditeľné zranenia, mal niečo krvavé na čele.

Svedkyňa O. W. v prípravnom konaní (zápisnica o vylúčení zo dňa 26.03.2019 na č.l. 58-61 spisu) vypovedala, že dňa 26.01.2019 sa v noci okolo 01:30 -02:00 hod zobudila v mieste svojho trvalého bydliska vo S., na ul. G. V. N. XXXX/XXX na ženský krik z ulice. Ako išla k oknu, počula ako nejaká žena opakovane kričí: „I. prosím Ťa, nebi ho, veď ho zabiješ ... môžeš ho zabiť ....“. Uviedla, že spáva pri otvorenej vetračke. Vzápätí počula buchnutie dverí na aute. Keď sa pozrela von oknom, otvorila ho, videla ako nejaký človek v tmavom oblečení leží na zemi, na chodníku vtedy pre ňu neznáma osoba, ležala na bruchu, akoby si rukami chránila hlavu. Nad ňou videla muža v ružovo-oranžovej vetrovke, pestrej stál nad ležiacim mužom a videla ako ho päťou udieral do hlavy, možno 2-3-krát ho udrel, čo ona videla. Potom tú osobu na zemi kopol do boku o slovami: „Tu máš, ty kokot starý...“. Nevie si predstaviť čo bolo predtým. To, čo videla ju rozrušilo. Ženu, ktorá tam bola okrem toho muža, ktorú počula kričať nevidela, zrejme sedela vo vozidle. Potom nasadol do auta aj ten muž a odišli. Pri odchode videla, že to bol asi tmavý čierny JEEP, ev.č. asi O. XXX... Potom zavolať na tú osobu, ktorá tam zostala ležať na zemi, pýtala sa jej, či nepotrebuje pomoc, že prečo ho zbili, kto ho to dobil, nikto jej neodpovedal. Potom opakovane na osobu kričala, už ani nevie čo sa pýtala, začala sa báť, lebo jej nikto neodpovedal a ten človek tam bezvládne ležal. Keď sa rozhodla, že ide zobudiť manžela, aby šiel s ňou sa pozrieť na ulicu, lebo že sa tam niečo vážne stalo, keď zatvárala okno, vtedy začula: „prosím, sestrička, O., zavolaj políciu“. Ostala prekvapená, lebo v tom človeku spoznala, že ide o jej brata O. P.. Pýtala sa ho, kto ho to dobil, odpovedal, že „ja viem, len volaj policajtom...“. Následne zobudila manžela, aby rýchlo išiel na ulicu k poškodenému, aby mu pomohol, ona zavolať políciu, obliekla sa vyšla na ulicu. Keď prišla hliadka z OO PZ S., prišla na tom istom aute mladá dievčina, myslí na ktorom odišiel ten útočník so spomínanou ženou. Keď sa opýtala dievčaťa za akým účelom prišla, a kto je, ona povedala, že je W. dcéra a I. je jej otčim, že „veď oni boli spolu s mojím otčimom a s mamou a oni ho aj dovezli“, vyrozumela z toho, že pred ich dom. Tiež povedala, že sa otčim s mamou vadia a že ona sa prišla pozrieť čo je s ujom. Dodatočne sa dozvedela od policajtov, že to bola dcéra W. N., ktorá býva na tej istej ulici. Poškodený mal podliatinu nad a pod okom, mal tam krv, sťažoval sa na bolesť ľavej ruky, manžel ho odviezol do nemocnice na ošetrovanie.

Zo znaleckého posudku č. 22/2019 vypracovaného znalcom W. O. M. G., A. (č.l. 14-28) okrem iného vyplýva, že poškodený utrpel dňa 26.01.2019 poranenia: odrenina tváre v oblasti pravého oka, zmliaždenie ľavého pleca, zlomenina člnkovitej kosti ľavého zápästia. Čo sa týka vzniku zranení znalec uviedol, že výpoveď poškodeného sa môže zakladať na pravde v tom zmysle, že na jeho telo skutočne pôsobilo vonkajšie mechanické násilie tupého charakteru opakovane, resp. na viaceré telesné lokality, pričom minimálne na oblasť ľavého ramena a zápästia pôsobilo strednou až vyššou intenzitou. Poškodený skutočne mohol byť udieraný päťami, pričom toto nemuselo zanechať poranenia, pokiaľ boli údery slabšie a zároveň vedené do tých častí tela, ktoré boli kryté odevom (v zimnom období možno predpokladať hrubšiu vrstvu ošatenia), pričom na vzniku zranenia zápästia sa s najväčšou pravdepodobnosťou podieľal pád poškodeného na zem, a zranenie ramena mohlo vzniknúť aj aktívnym násilím zo strany inej osoby (kopnutie), ale nemožno vylúčiť jeho vznik aj pádom, pričom súčasne mohlo vzniknúť i poranenie ľavého zápästia, čo je najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku týchto zranení. Odreniny tváre vznikli po páde poškodeného na zem. Predmetné poranenia si v prípade zaradenia osoby do pracovného procesu ako celok vyžadujú vystavenie práceneschopnosti v trvaní minimálne 6-8 týždňov. Doba liečenia v danom prípade predstavuje dobu 6-8 týždňov, pokiaľ hojenie prebieha bez komplikácií. Zranenia, ktoré poškodený utrpel, viedli k obmedzeniu obvyklého spôsobu života. Pokiaľ by bol poškodený zasiahnutý prudkým úderom alebo viacerými údermi minimálne strednej intenzity

do oblasti hlavy, alebo brucha, mohlo by hypoteticky dôjsť k vzniku vážnejšieho poranenia, napr. k zlomenine lebečných ostí, vnútrolebkovému krvácaniu, poraneniu vnútrobrušných orgánov a pod., čo sa ale v danom prípade nestalo. Pokiaľ by aj zranenia poškodeného boli spôsobené inou osobou, nedošlo v danom prípade k zasiahnutiu životne dôležitého orgánu, pričom je nutné upozorniť, že poškodený bol schopný sa voči útoku brániť a tým zmierniť jeho intenzitu - „kryl“ si hlavu hornými končatinami. Pri priaznivom priebehu hojenia bez komplikácií a dodržiavaní liečebného režimu by sa zranenia mali vyhojiť bez zanechania trvalých následkov na zdraví. Prípadné následky na zdraví možno hodnotiť až po ukončení doby liečenia a ustálení zdravotného stavu poškodeného, minimálne o 12 mesiacoch od úrazu. Čo sa týka výpočtu náhrady za bolesť na základe bodového hodnotenia: znalec vyčíslil náhradu za bolesť v eurách na 80 bodov x 19,08 eur (1 bod za rok 2018) t.j. 1526,40 eur. Či po zaokrúhlení na celé eurá podľa § 5 ods. 2 v znení zákona č. 461/2008 predstavuje sumu 1 527 eur. Nakoľko bolo na základe dodatočných vyšetrení zistené, že poškodený utrpel zlomeninu veľkého hrboľa ramennej kosti bez posunutia a nie zmliaždenie ľavého pleca, znalec dodatočne upravil bodové hodnotenie bolestného, a to na 110 bodov, čo predstavuje sumu 2 099 eur (č.l. 251 doplnok znaleckého posudku č. 22/2019 zo daň 20.10.2021)

Súd vypočul na hlavom pojednávaní znalca W. O. M. G.P., A., pričom znalec vo svojom výsluchu uviedol, že poškodený utrpel 26.01. poranenia v oblasti pravej orbity - odreniny, potom bola diagnostikovaná zlomenina zápästnej kostičky pravého zápästia a pri bolestiach pravého ramena bolo uzatvorené ako zmliaždenie ľavého ramena, resp. pleca. Týmto to bolo uzatvorené. Menovaný chodil na kontroly, pričom pri úraze ramena boli určité traumatologické rozpaky, nakoľko tá bolesť pretrvávala, aj primárne to bolo hodnotené, že môže ísť o suspektnú (pravdepodobnú) zlomeninu v oblasti ľavého ramena. Potom sa to opakovane spomínalo v suspektnej rovine, až nakoniec 05.02. röntgen ľavého ramena - snímka zistila, že ide jednoznačne o úraz bez jednoznačných traumatologických zmien skeletu. Keďže bolesti pretrvávali, bola mu robená snímka 06.03., kde sa popisuje fraktúra veľkého hrboľa vľavo, je to potvrdené ešte z 27.03., fraktúra veľkého hrboľa vľavo. To, že bola táto diagnóza potvrdená, v čase vypracovania znaleckého posudku nemal k dispozícii, aj keď si pamätá, že keď písal posudok, tak predpokladal, že vzhľadom na príznaky, ktoré dlhodobo pretrvávali, že tam bude minimálne prerušená tzv. rotátorová manžeta, čo pri takýchto úrazoch býva. Nakoniec to nebolo potvrdené, ale bola potvrdená práve zlomenina veľkého hrboľa. Čo sa týka mechanizmu vzniku tých poranení, tak pre zlomeninu zápästnej kostičky je typický mechanizmus pri páde na vystretú ruku, môže byť aj priamy mechanizmus - dopad nejakého predmetu, ale to je málo pravdepodobné. Odreniny v oblasti pravej očnice, ktoré veľmi pravdepodobne vznikli na zemi, keď tam bol ľad, tvrdá, drsná zem. Zlomenina tohto hrboľa môže vzniknúť tiež pri dopade na ruku alebo pri náraze do ramena, je tam viac možností, alebo aj pri údere, prípadné kopnutie. Vzhľadom na to, čo tam bolo uvádzané jednotlivými aktérmi, že poškodený mal byť opakovane kopnutý a mali tam byť opakované údery päťou do hlavy a iných častí tela, tak žiadne takéto zranenia tam neboli, po kopancoch vzniknú poranenia mäkkých tkanív, vnútorné zranenia, ale nič také tam nebolo. Údaj o bezvedomí, ktoré sa tam spomínalo, to vôbec nebolo také isté, pretože lekár MUDr. Čipkala, ktorý ho ako prvý ošetroval, uviedol, že na udalosti si pamätá neurologicky v norme, nevracal, kontakt s pacientom dobrý, reč jasná, orientovaný, v bezvedomí nebol, takže neuviedol ani otras mozgu, čo by bolo prvé, o čo sa mal starať. Z tohto znaleckého hľadiska najpravdepodobnejšie podľa jeho názoru, poranenia vznikli pádom na ľavú ruku, prípadným nárazom ramena a kontaktom s podložkou v oblasti pravej očnice. Doba liečby je veľmi problematická práve u zápästnej kostičky, kde veľmi často vo vysokom percente ostávajú trvalé následky, čo sa týka úchopovej možnosti ruky. V tomto prípade išlo o najjednoduchšiu zlomeninu v prednej časti, nebola to nestabilná zlomenina, táto bola fixovaná, takže nebol nutný operačný zákrok, aj to hojenie prebiehalo celkom v poriadku, takže by som to uznal aj do tých 6 týždňov, lebo všetky ostatné zlomeniny člnkovej kosti sa hoja dlho, aj 6 mesiacov, niekedy sa aj nezahoja, avšak v tomto prípade nie. Fraktúra toho veľkého hrboľa bola neliečená, predpokladám, že keby bola liečená od začiatku ako mala byť, tak by tiež práceneschopnosť nebola dlhšia ako 6 týždňov. Lenže keď sa to zistilo prakticky 2 mesiace po úraze, už tam boli degeneratívne zmeny typu artrózy, preriednutie kostí, takže ten stav nebude nikdy taký ako pred zlomeninou. Takže čo sa týka obmedzenosti s hybnosťou ľavej končatiny, úchopová schopnosť ruky bola obmedzená, bola obmedzená hybnosť ľavého ramena s tým, že viazli manévry zdvihové, nemohol ani samostatne ruku zdvihnúť, ani predmety, nemohol samostatne vzpažiť ruku. Samozrejme rehabilitáciou sa tento stav môže upraviť, ale môžu zostať nejaké reziduá, že nebude plne funkčná tá končatina. Čo sa týka bolestného, to by bolo treba zvýšiť o zlomeninu toho hrboľa a čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, na to treba komplexné vyšetrenia, avšak podľa názoru znalca nezostali také trvalé následky, ktoré by spĺňali podmienky na priznanie sťaženého spoločenského uplatnenia. Zo

záveru vyplýva, že k zraneniu došlo pádom, akým spôsobom k nemu došlo, či si to spôsobil vlastným pádom alebo ho niekto sotil sa nedá určiť, každopádne tam neboli viditeľné zranenia po opakovaných úderoch päšťou alebo kopaní. Na otázky znalec ďalej uviedol, že čo sa týka zranení po kopancoch, k tomu sa vyjadruje na strane 11 - 12 posudku. Poškodený skutočne mohol byť udieraný päšťami, pričom toto nemuselo zanechať poranenia, pokiaľ boli údery slabšie a zároveň vedené do tých častí tela, ktoré boli kryté odevom (v zimnom období možno predpokladať hrubšiu vrstvu ošatenia). Čiže ak boli slabšej intenzity tie kopance a lepšie oblečenie, nemuseli zostať, avšak v prípade kopancov by boli zranenia pri silnejšom kopnutí aj cez oblečenie, a čo sa týka tých pästí, ak si dobre vykryl tvár, tak vôbec nemusel byť zasiahnutý do tváre a nemuseli tam zostať žiadne poranenia. Čiže túto možnosť nevylučuje, ale neboli objektivizované. Ďalej tiež znalec uviedol, že každý útok na hlavu, keď sú kopance alebo takéto údery, je rizikový, ale záleží od okolností a intenzity úderov. Keďže tu neboli žiadne poranenia, intenzita by musela byť mierna, a teda by nehrozila ani poškodenie dôležitého orgánu. V obvyklom spôsobe života viac poškodeného zrejme obmedzovalo práve to zranenie ramena. Tiež znalec uviedol, že je možné, aby po takomto zranení niekto niesol igelitky s nákupom, ale určite by to bolo bolestivé pri nejakom zavesení tých tašiek to je možné, tam je však všeobecne problém so zdvíhaním bremien.

Z lekárskeho potvrdenia (č.l. 71), lekárskeho správ (č.l. 72-75) a potvrdenia o PN (č.l. 76-82) mal okresný súd preukázané, že svedok - poškodený bol dňa 26.01.2019 na lekárskom ošetrení, pričom uviedol, že ho napadol známy páchatel', dostal opakované údery do oblasti hlavy, tváre, ľavého ramena a bolo zistené, že má zlomeninu hornej časti ramennej kosti, zlomeninu člnkovitej kosti ľavej ruky, otvorenú ranu mihalnice a horného viečka s krvnými výronmi. Z lekárskeho správ tiež vyplývajú skutočnosti týkajúce sa popisu zranení svedka - poškodeného ošetrojúcimi lekármi. Následne sa poškodený dostavoval na pravidelné kontroly, a bol práceneschopný od 28.01.2019.

Zo záznamu zo služby (č.l. 83-84) vyplýva, že v čase od 01,21 - do 01,45 hod. službukonajúci príslušníci boli vyslaní operačným strediskom na preverenie oznámenia o narušení občianskeho spolunažívania na adresu G. N. Č.. XXX, S.. Tam sa spojili s oznamovateľom svedkom - poškodeným, ktorý uviedol, že bol napadnutý osobou vystupujúcou pod menom I., po tom čo ho na miesto doviezli jemu neznámym motorovým vozidlom čiernej farby, ktoré šoférovala priateľka podozrivého vystupujúca pod menom W.. Oznamovateľ mal poranenie na pravom oku. Svedok - poškodený ako oznamovateľ bol na mieste poučený a uviedol, že sa odoberie na ošetrenie a následne podá oznámenie na OO PZ S.. Vykonaným šetrením bolo zistené, vozidlo ktoré ho malo na miesto doviešť-ev.č. O. SUV - čiernej farby a boli stotožnené osoby, a to I. U. r.č. XXXXXX/XXXX bytom O. X.. F. V. toho času G. N. Č.. XX a ako vodička vozidla W. N. bytom detto. Obžalovaný uviedol, že poškodeného viezli domov z neďalekého pohostinstva, pričom ho začal poškodený počas jazdy napádať, na čo sa mal len brániť.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 269) vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, a to trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. OT/78/2019 zo dňa 23.08.2019, právoplatný toho istého dňa, a to za prečin ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, pričom mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na 2 roky.

Z lustrácie CESDaP (č.l. 148,266) vyplýva, že obžalovaný pred spáchaním skutku bol 6-krát priestupkovo riešený, pričom v troch prípadoch bolo konanie zastavené, v dvoch prípadoch bol obžalovaný riešený za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, pričom mu bola uložená poriadková pokuta a v jednom prípade pokarhanie. V jednom prípade sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta. Na základe lustrácie zo dňa 24.01.2022 je zrejmé, že v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má k danému dňu len jeden záznam, a to za priestupok, proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta.

Z lustrácie GP (č.l. 267) vyplýva, že voči obžalovanému sú evidované celkovo 2 trestné stíhanie, a to za skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania. V druhom prípade išlo o trestné stíhanie, ktoré bolo právoplatne skončené v tzv. superskrátenom konaní.

Z pripojeného spisu Okresného súdu v Leviciach sp. zn. OT/78/2019 súd zistil, že dňa 23.08.2019 bola na obžalovaného na Okresnom súde v Leviciach podaná obžaloba pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 trestného zákona. Dňa 23.08.2019 bol vo veci vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.08.2019 a ktorým bol obžalovaný

odsúdený za skutok uvedený v obžalobe na podmienený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dobu 2 roky.

Podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku.

Podľa § 127 ods. 3 Tr. zákona, sa osobou vyššieho veku sa na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

V zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcej z § 2 ods. 12 Tr. poriadku, súd vykonané dôkazy zhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia každý jednotlivo, i v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je tento uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ako i prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Tieto skutočnosti mal súd preukázané tak z výpovede svedka - poškodeného O. P. ako aj z výpovede svedkov W. N., O. W., výsluchu znalca ako i z vykonaných listinných dôkazov.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. poriadku, ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5 Tr. poriadku, môže súd pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

V uvedenej súvislosti sa žiada poukázať na nasledovné. Objektom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona je ľudské zdravie, pričom hmotným predmetom útoku je telo človeka. Medzi konaním páchateľa a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda že k ublíženiu na zdraví, prípadne k ťažkej ujme na zdraví došlo práve konaním páchateľa. Ublížením na zdraví sa v zmysle ust. § 123 ods. 1 Tr. zákona na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Objektom trestného činu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sú primárne medziľudské vzťahy a určité zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom. Objektívna stránka skutkovej podstaty tohto trestného činu spravidla spočíva v aktívnom konaní páchateľa, teda dopustení sa hrubej neslušnosti alebo výtržnosti; alternatívne buď slovne alebo fyzicky; alternatívne buď verejne, alebo na mieste verejnosti prístupnom, a to konaním páchateľa, ktoré okrem iných spočíva v napadnutí iného.

Súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného, pričom poukazuje na nasledovné skutočnosti, ktoré viedli okresný súd k záveru o vine obžalovaného zo spáchania žalovaných trestných činov. Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci okresný súd dospel k záveru o vine obžalovaného, ktorý odôvodňuje nasledovnými skutočnosťami. Dňa 26.01.2019 v čase približne o 01,30 hod. pred rodinným domom č. XXXX/XXX na X. G. V. N. vo S., okres O., po predchádzajúcej hádke, pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol O. P., nar. XX.XX.XXXX, tak, že ho zhodil na zem a viackrát ho udrel päťami celého tela, a taktiež do poškodeného kopol, pričom si poškodený O. P. počas útoku kryl rukami hlavu a obžalovaný od ďalšieho napádania poškodeného upustil až keď jeho družka W. N., nar. XX.XX.XXXX, na neho kričala, aby poškodeného nechal na pokoji, že ho môže takto zabiť, čím poškodenému svojim konaním spôsobil odreninu tváre v oblasti pravého oka a zlomeninu člnkovitej kosti ľavého zápästia a zlomeninu veľkého hrboľa ramennej kosti bez posunutia.

Okresný súd dospel v uvedenej súvislosti s ohľadom k vyššie uvádzaným skutočnostiam týkajúcim sa zákonných znakov skutkových podstat žalovaných trestných činov a súdnej praxi, ako i s ohľadom na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy k záveru, že žalovaný skutok sa stal práve tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi obžalovaným

a svedkom - poškodeným došlo dňa 26.01.2019 v aute najskôr ku vzájomnému verbálnemu a v čase o 01,30 hod. i následne k fyzickému konfliktu. Žiada sa poznamenať, že skutočnosť, že došlo ku vzájomnému najskôr verbálnemu a neskôr k fyzickému konfliktom potvrdil tak obžalovaný, ako i svedok - poškodený, ale i svedkyňa W. N.. Táto skutočnosť teda nebola v predmetnom konaní sporná. Konflikt medzi obžalovaným a poškodeným začal najprv vo verbálnej rovine, keď potom ako sa poškodený zastal v aute priateľky obžalovaného, začali si navzájom nadávať, podľa tvrdenia obžalovaného ho mal poškodený napadnúť a dokonca aj jeho priateľku. Obžalovaný teda nepopiera, že v predmetný večer mal so svedkom - poškodeným slovný a následne fyzický konflikt, no jeho obhajoba spočíva v prezentovaní samotného fyzického konfliktu odlišne od verzie svedka - poškodeného a ostatných svedkov, keď obžalovaný tvrdí, že sa iba bránil pred napádaním poškodeného a on mu nič neurobil. Z výpovede poškodeného však vyplýva, že obžalovaný naopak hodil poškodeného na zem a následne ho udieral päťami do celého tela a dokonca ho aj kopol. To že ho mal potom ako ležal na zemi udierať a kopať potvrdila aj svedkyňa O. W., ktorá uviedla, že videla ako nejaký človek v tmavom oblečení leží na zemi, na chodníku vtedy pre ňu neznáma osoba, ležala na bruchu, akoby si rukami chránila hlavu, nad ňou videla muža v ružovo-oranžovej vetrovke, pestrej, stál nad ležiacim mužom a videla ako ho päťou udieral do hlavy, možno 2-3-krát ho udrel a potom tú osobu na zemi kopol do boku. Žiada sa poznamenať, že obžalovaným prezentovaná verzia prevedenia fyzického útoku sa javí po vykonanom dokazovaní ako účelová. Takúto obhajobu obžalovaného považoval okresný súd za obhajobu učinenu v jednoznačnej snahe obžalovaného vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti. Tvrdenia obžalovaného, že ho poškodený napadol najskôr v aute, a potom znova dokonca zozadu, keď ho vytiahol z auta a následne spadli a on sa len lakťami snažil odtlačiť od poškodeného, nekorešponujú so svedeckými výpoveďami ako ani so závermi lekárskeho vyšetrenia a záverov znalca, ktorý okrem iného uviedol, že zranenie poškodeného mohlo vzniknúť práve tak ako to uviedol poškodený, pričom na zranení zápastia sa s najväčšou pravdepodobnosťou podieľal pád poškodeného na zem, a zranenie ramena mohlo vzniknúť aj aktívnym násilím zo strany inej osoby (kopnutie), ale nemožno vylúčiť jeho vznik aj pádom, odreniny tváre vznikli po páde poškodeného na zem. Poškodeného na zem zhodil obžalovaný, a teda je tu zrejma príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a zraneniami, ktoré utrpel poškodený. Súd sa nestotožňuje s tvrdeniami obžalovaného a svedkyne W. N., že obžalovaný poškodeného nijakým spôsobom neatakoval. Výpoveď W. N., ktorá je družkou obžalovaného sa v tomto svetle javí ako nedôveryhodná, pričom v jej výpovedi je viacero nezrovnalostí, ktoré nekorešponujú ani s výpoveďou obžalovaného ani poškodeného. Je totižto veľmi nepravdepodobné, že poškodený, ak by napadol obžalovaného zozadu by padol na tvár, ako to uviedla aj svedkyňa, a obžalovaný by padol tvárou na neho. Rovnako tak ako uviedol obžalovaný, že poškodený ho zozadu chytil a spadli. Je ťažké potom si predstaviť a uveriť tvrdeniam obžalovaného, že len lakťami sa snažil od poškodeného dostať a tento ho napádal dokonca päťami, po tom ako utrpel zranenie a ako uviedol obžalovaný, že na ňom ležal. Navyše svedkyňa W. N., nepoprela, že kričala na obžalovaného „nechaj ho veď ho zabiješ“, tak ako to počula svedkyňa W.. V tomto smere sa teda javí súdu nanajvyš nepravdepodobné, že by tak urobila, ak by ako uviedla, obžalovaný nenapádal poškodeného. Pričom v tomto smere je tu jednoznačná výpoveď svedkyne O. W., ktorá potvrdila spôsob ako obžalovaný napádal poškodeného na zemi, pričom táto jej výpoveď korešponduje aj s výpoveďou poškodeného. Celá výpoveď svedkyne W. N. sa javí súdu ako nedôveryhodná aj z toho dôvodu, že najskôr tvrdila, že chceli poškodenému pomôcť, a aj tu si odporuje s obžalovaným, ktorý tvrdí, že ho švagor požiadal, aby zobrali poškodeného, pričom svedkyňa uviedla, že ona sa mu ponúkla, že ho zoberú a následne ho nechajú v zime len tak ležať na ulici, hlavne za predpokladu, ak ako tvrdí a ako tvrdí aj obžalovaný, žiadnym spôsobom obžalovaný poškodeného nenapádal. To je v rozpore aj so skutočnosťou, že ak by naozaj poškodenému obžalovaný nič neurobil, nemala by obavu a neposlala by na miesto svoju dcéru, aby sa presvedčila, či je poškodený v poriadku a či išiel domov. Ani výpoveď obžalovaného sa súdu nejaví ako dôveryhodná, nakoľko podľa jeho tvrdení bol poškodený pod vplyvom alkoholu, a to až do takej miery, že mu musel pomáhať z auta von a na druhej strane mal podľa obžalovaného toľko energie a sily, že ho dokázal napadnúť dokonca opakovane takým spôsobom, že mu mal vypadnúť zub a mal si zahryznúť do jazyka, no nebolo to v takom rozsahu, aby vyhľadal lekára a nahlásil konanie poškodeného ako útok na jeho osobu. Na rozdiel od týchto výpovedí obžalovaného a svedkyne W. N. je tu výpoveď svedka - poškodeného, ktorá je logická a vierohodná, kde svedok - poškodený nepoprel, že by medzi ním a obžalovaným došlo k slovnému konfliktu, dokonca potvrdil, že si nadávali ale odmietol, že by napadol obžalovaného. Pripusti dokonca, že keď vystúpil z auta, tak sa s obžalovaným naťahovali, nakoľko z jemu nejasného dôvodu obžalovaný vystúpil z auta a pristúpil k nemu. Následne však jednoznačne uviedol, že obžalovaný ho zhodil na zem a tam ho udieral opakovane do celého tela, pričom sa snažil vykrývať úderu obžalovaného svojimi rukami. Túto jeho výpoveď ohľadne úderov na zemi potvrdila aj svedkyňa O. W., ktorej výpoveď nebola spochybnená.

Tá tiež uviedla, že počula ženský krik, s tým, aby obžalovaný upustil od svojho konania, nakoľko by mohol poškodeného aj zabiť. Svedkyňa uviedla, že kričala na poškodeného a ten jej neodpovedal z čoho usúdila, že asi je to vážne a chcela sa ísť pozrieť, či daná osoba teda poškodený je v poriadku, nakoľko tam bezvládne ležal. Výpoveď poškodeného je potvrdzovaná aj ďalšími vykonanými dôkazmi najmä záznamom zo služby zasahujúcej hliadky, ktorá bola privolaná po incidente na miesto. Príslušníci polície riadne zdokumentovali, čo sa odohralo na mieste a zistili aj kto bol účastníkom tohto konfliktu. Rovnako tak zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že zranenia, ktoré utrpel poškodený vznikli presne tým spôsobom, ktoré popísal poškodený, a teda v rozpore s tým ako uvádza obžalovaný, že na poškodeného žiadnym spôsobom neútočil.

V predmetnej veci stáli proti sebe teda dve skupiny dôkazov. Na jednej strane to bola výpoveď obžalovaného a svedkyne W. N.. Na strane druhej to boli výpovede svedka - poškodeného, svedkyne O. W. a W. N., ako aj lekárske správy a znalecký posudok. Ako už bolo vyššie uvedené, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že výpoveď obžalovaného ako aj svedkyne W. N. považoval súd za nedôveryhodnú a účelovú s cieľom zabezpečiť, aby sa obžalovaný vyhol trestnému stíhaniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené je teda zrejmé, že medzi obžalovaným a svedkom - poškodeným došlo ku verbálnemu a následne ku fyzickému konfliktu, a to tak, že po predchádzajúcej hádke, pod vplyvom alkoholu, obžalovaný fyzicky napadol poškodeného, a to tak, že ho zhodil na zem a viackrát ho udrel päšťami do celého tela, a taktiež do poškodeného kopol, pričom si poškodený počas útoku kryl rukami hlavu a obžalovaný od ďalšieho napádania poškodeného upustil, až keď jeho družka W. N. na neho kričala, aby poškodeného nechal na pokoji, že ho môže takto zabiť. Súhrn takto vykonaných dôkazov a ich hodnotenie súdom jednotlivo, ale i vo vzájomnej súvislosti, tak viedlo okresný súd k záveru, že skutok sa stal práve tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný I. U. pritom konal aktívnym konaním, teda svedka - poškodeného fyzicky napadol tak, že ho po predchádzajúcom slovnom konflikte bezdôvodne pod vplyvom alkoholu, fyzicky napadol, a to tak, že ho zhodil na zem a viackrát ho udrel päšťami, pričom jeho údery smerovali do celého tela, a taktiež do poškodeného kopol čím mu spôsobil zranenia uvedené vo výrokovvej časti rozsudku, pričom obžalovaný konal úmyselne. Obžalovaný teda jednoznačne konal v úmysle spôsobiť poškodenému ujmu na zdraví, nakoľko si musel byť vedomí, že takýmto napadnutím a zhodením poškodeného na zem, po ktorom ho ešte fyzicky ďalej napádal, pričom išlo o staršiu osobou a pod vplyvom alkoholu, môže spôsobiť zranenie poškodenému. Vyššie uvedené dôkazy, ktoré sa týkajú priebehu žalovaného skutku, tvoria logickú reťaz, ktorá bezpečne vedie k záveru o vine obžalovaného zo spáchania žalovaných trestných činov.

Súd však konanie obžalovaného vzhľadom na dodatočne vykonané dokazovanie, a to predovšetkým výsluch znalca, ktorý sa oboznámil s ďalšou zdravotnou dokumentáciou predloženou poškodeným neposúdil skutok ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého by sa obžalovaný dopustil, ak by spôsobil inému úmyselne ťažkú ujmu na zdraví ale ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona. Pokiaľ ide o spôsobený následok, ujmu na zdraví poškodeného, v tomto smere nevznikli dôvodné pochybnosti o skutkových okolnostiach. Teda ujma na zdraví bola spôsobená, a to práve konaním obžalovaného, ktorý úmyselne napadol poškodeného, tohto zhodil na zem a následne ho ešte na zemi opakovane udieral, čím je jednoznačne daný úmysel spôsobiť poškodenému ujmu na zdraví. Súd pritom vychádzal zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, z ktorého vyplýva, že poškodený naozaj utrpel dňa 26.01.2019 poranenia v oblasti pravej orbity - odreniny, zlomeninu zápästnej kostičky pravého zápästia a pri bolestiach pravého ramena bolo uzatvorené ako zmliaždenie ľavého ramena, resp. pleca. Týmto to bolo uzatvorené. Poškodený chodil ďalej na kontroly nakoľko bolesť pretrvávala, poškodenému robená snímka 06.03., kde sa popisuje fraktúra veľkého hrboľu vľavo, je to potvrdené ešte z 27.03., fraktúra veľkého hrboľa vľavo. To, že bola táto diagnóza potvrdená, v čase vypracovania znaleckého posudku nemal znalec k dispozícii, aj keď si pamätá, že keď písal posudok, tak predpokladal, že vzhľadom na príznaky, ktoré dlhodobo pretrvávali, že tam bude minimálne prerušená tzv. rotátorová manžeta, čo pri takýchto úrazoch býva. Nakoniec to nebolo potvrdené, ale bola potvrdená práve zlomenina veľkého hrboľu. Čo sa týka mechanizmu vzniku tých poranení, tak pre zlomeninu zápästnej kostičky je typický mechanizmus pri páde na vystretú ruku, môže byť aj priamy mechanizmus - dopad nejakého predmetu, ale to je málo pravdepodobné. Odreniny v oblasti pravej očné, ktoré veľmi pravdepodobne vznikli na zemi, keď tam bol ľad, tvrdá, drsná zem.

Zlomenina hrboľa môže vzniknúť tiež pri dopade na ruku alebo pri náraze do ramena, je tam viac možností, alebo aj pri údere, prípadné kopnutie. Vzhľadom na to, čo tam bolo uvádzané jednotlivými aktérmi, že poškodený mal byť opakovane kopnutý a mali tam byť opakované údery päťou do hlavy a iných častí tela, tak žiadne takéto zranenia tam neboli, po kopancoch vzniknú poranenia mäkkých tkanív, vnútorné zranenia, ale nič také tam nebolo. Z tohto znaleckého hľadiska najpravdepodobnejšie podľa jeho názoru, poranenia vznikli pádom na ľavú ruku, prípadným nárazom ramena a kontaktom s podložkou v oblasti pravej očné. Znalec však nevylúčil, že mohol byť poškodený udieraný, čiže ak boli slabšej intenzity tie kopance a lepšie oblečenie, nemuseli zostať, avšak v prípade kopancov by boli zranenia pri silnejšom kopnutí aj cez oblečenie, a čo sa týka tých pästí, ak si dobre vykryl tvár, tak vôbec nemusel byť zasiahnutý do tváre a nemuseli tam zostať žiadne poranenia. Čiže túto možnosť nevylučuje. Znalec uviedol, že každý útok na hlavu, keď sú kopance alebo takéto údery, je rizikový, ale záleží od okolností a intenzity úderov. Keďže tu neboli žiadne poranenia, intenzita by musela byť mierna, a teda by nehrozila ani poškodenie dôležitého orgánu.

Znalec sa taktiež vyjadril k dobe liečby, ktorá je významná aj z hľadiska posúdenia skutočnosti, či došlo k ťažkej ujme na zdraví alebo nie. Vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré znalec zistil, stanovil čo sa týka zlomeniny zápästnej kostičky, že v tomto prípade išlo o najjednoduchšiu zlomeninu v prednej časti, nebola to nestabilná zlomenina, táto bola fixovaná, takže nebol nutný operačný zákrok, aj to hojenie prebiehalo celkom v poriadku, takže určil dobu liečby do 6 týždňov. Fraktúra veľkého hrboľu bola neliečená, predpokladá, že keby bola liečená od začiatku ako mala byť, tak tiež práceneschopnosť a doba liečby by nebola dlhšia ako 6 týždňov. Lenže keď sa to zistilo prakticky 2 mesiace po úraze, už tam boli degeneratívne zmeny typu artrózy, preriednutie kostí, takže ten stav nebude nikdy taký ako pred zlomeninou. Vzhľadom na tieto nové skutočnosti a vyjadrenia znalca, teda súd zmenil právnu kvalifikáciu skutku tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, nie je možné totižto klásť za vinu obžalovanému, že poškodenému nebola poskytnutá správna liečba, čo spôsobilo, že jeho zranenie sa hojilo dlhšie ako je bežné a jeho problémy pretrvávali dlhšiu dobu, avšak konaním obžalovaného mu nebola spôsobená ťažká ujma na zdraví.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd uvádza nasledovné skutočnosti. Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov. Súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Čo sa týka osoby obžalovaného súd sa oboznámil s odpisom z registra trestov a lustráciou v registri priestupkov. Súd mal preukázané, že obžalovaný bol súdne trestaný, avšak až po spáchaní stíhaného skutku a má záznam v registri priestupkov. U obžalovaného súd zistil jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona t. j., že spáchal viac trestných činov, čím sa dolná hranica trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona zvyšuje o jednu tretinu tzn. 20 mesiacov až 3 roky. Súd rozhodol o uložení trestu odňatia slobody na dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu obžalovaného súd podmienienečne odložil, zároveň uložil obžalovanému skúšobnú dobu podmienienečného odsúdenia na 3 (tri) roky a nad správaním obžalovaného probačný dohľad a zákaz požívania alkoholických nápojov, a to z dôvodu, že je zrejme, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu koná neuvážene, je agresívny a násilnícky. Nezdravosť požívania alkoholu vyplýva aj zo skutočnosti, že obžalovaný bol len pár mesiacov po spáchaní tohto skutku odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a teda jeho trestná činnosť je jednoznačne spojené s požívaním alkoholu, nakoľko aj tejto trestnej činnosti sa dopustil pod jej vplyvom. Skutočnosť, že obžalovaný požíva alkoholické nápoje vyplýva aj z vykonaného hlavného pojednávania, kedy dňa 20.01.2020 na otázku prokurátora, či požil nejaké alkoholické nápoje pred pojednávaním, uviedol, že áno mal líker v káve. Je nevyhnutné poznamenať, že hlavné pojednávanie začalo o 8,30 hod. ráno. Je teda zrejme, že je nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného, aby sa zdržal požívania alkoholických nápojov, ktoré na neho nemajú dobrý vplyv a aby sa naučil riešiť svoje životné situácie nie alkoholom, ale inými spôsobmi, nakoľko je zrejme aj z vyjadrení obhajkyne, že obžalovaný má osobné problémy vyplývajúce z nepriaznivých udalostí, ktoré sa odohrali v jeho živote, čo však neospravedľuje jeho konanie a je nevyhnutné, aby za toto prijal zodpovednosť.

Súd považoval uložený podmienienečný trest odňatia slobody vzhľadom na osobu obžalovaného, možnosti jeho nápravy ako aj závažnosť spáchaného prečinu za primeraný z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie i výchovného pôsobenia. Súd zároveň postupoval podľa § 42 trestného zákona a uložil

súhrnný trest, nakoľko z odpisu z registra trestov a pripojeného spisu vyplýva, že skutok bol spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a to trestným rozkazom Okresného súdu Levice, sp.zn. OT/78/2019 zo dňa 23.08.2019, právoplatný toho istého dňa. Súd vzhľadom na ukládanie súhrnného trestu podľa §42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd v rámci súhrnného trestu uložil trest zákazu činnosti, nakoľko bol takýto trest uložený už skorším trestným rozkazom. Súdu neunikla ani skutočnosť, že odsúdený sa osvedčil v skúšobnej dobe tohto odsúdenia, nakoľko však v čase vydania uznesenia o osvedčení ešte vykonával trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, nehládí sa na neho akoby nebol odsúdený a súd musel ukladať súhrnný trest.

Pokiaľ ide o výrok na náhradu škody, súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému O. P. škodu titulom bolestného vo výške 1527 eur, ktorú si poškodený uplatnil. Okresný súd v tejto súvislosti poukazuje na riadne uplatnený nárok poškodeného ako strany v tomto trestnom konaní. Výška 1527 eur bola v trestnom konaní riadne preukázaná a vyplýva zo znaleckého posudku č. č. 22/2019 znalca W. O. M. G., A. zo dňa 18.04.2019. Čo sa týka zvyšnej uplatnenej škody vo výške 1 824 eur, ako hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, v tomto prípade súd odkázal poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku nakoľko poškodený nepreukázal a v rámci trestného konania neboli predložené podklady k tomu, by súd priznal poškodenému škodu v plnom rozsahu. Poškodený si uplatnil a nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia, ku ktorému predložil potvrdenie od O. L. N. (č.l. 262). Súd však dokazoval znalca pri jeho výsluchu aj k tejto otázke, pričom znalec uviedol, že na to treba komplexné vyšetrovanie, podľa názoru znalca nezostali také trvalé následky, ktoré by spĺňali podmienky na priznanie sťaženej spoločenského uplatnenia. Súd teda aj vzhľadom na vyjadrenie znalca odkázal so zvyškom uplatneného nároku poškodeného na civilný proces, nakoľko by bolo nevyhnutné ďalšie dokazovanie, čo by spôsobilo nehospodárnosť trestného konania.

S ohľadom k vyššie uvedenému okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.